

Молодіжний комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтесь!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Учора, 4 лютого, відбувся пленум обкому Компартії України, який розглянув завдання обласної партійної організації по посиленню керівництва розвитком економіки області. З доповіддю виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобилічак.

В обговоренні доповіді взяли участь: В. О. Сокурено — перший секретар Кіровоградського міського партії, І. М. Урицький — перший секретар Олександрійського міського партії, В. П. Івлєв — перший секретар Знаменського міського партії, П. Л. Гідулянов — перший секретар Долинського райкому партії, В. В. Гуля — перший секретар Маловисківського райкому партії, І. О. Оковитий — голова виконкому Гайворонської районної Ради депутатів трудящих, А. М. Лигви — перший секретар Новоукраїнського райкому партії, В. С. Бабін — начальник комбінату «Кіровоградвирбуд», Л. П. Різницька — намотувальниця Кіровоградського заводу радіовиробів, Т. І. Шевченко — голова колгоспу «Шляхом Леніна» Онуфріївського району, Герей Соціалістичної Праці, Д. П. Максименко — голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих, Б. І. Гетьманець — бригадир формувальників кіровоградського заводу «Червона зірка», Д. Т. Жмак — голова облпрофспілки, О. А. Балицька — доярка колгоспу імені Котлявського Добровілляківського району, В. І. Шестаков — начальник виробничого об'єднання «Олександрівгілля».

В роботі пленуму взяв участь і виступив з промовою член Політбюро, другий секретар ЦК Компартії України І. З. Соколов.

В обговоренні питанні пленум прийняв постанову, затвердив заходи по посиленню керівництва дальшим розвитком економіки області.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ

Підбивши підсумки огляду роботи міських і районних комсомольських організацій області по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС за 1976 рік, бюро обкому ЛКСМУ України своєю постановою визначило переможцями Кіровоградську міську комсомольську організацію (перший секретар Яків Бондар) та Новоукраїнську районну комсомольську організацію (перший секретар Микола Суворов). Обидві організації нагороджено перехідними Червоними прапорами ЦК ВЛКСМ «За успіхи в комуністичному вихованні молоді».

Фотокурс «МК»

МАПСТРИ МАШИННОГО ДОІІННЯ КОЛГОСПУ «УКРАЇНА» ДОБРОВІЛІКІВСЬКОГО РАЙОНУ РАЦІОНАЛЬНО ВИКОРИСТОВУЮТЬ КОРМИ. ДОБІВАЮТЬСЯ В ЗИМОЇ ДНІ ВИСОКИХ НАДІВ. МАПЖЕ ПО 15 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ НАДАОЄ ЮЛІЯ ТИМЧЕНКО. ІП. ПЕРИМОЖИЦІ У ЗМАГАННІ СЕРЕД ДОЯРОК ЗА СІЧЕНЬ, ВИМІЛ ВРУЧЕ ЗАВІДУЮЧА ФЕРМОЮ Є. ХОРОВА.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ТИ НА ЗЕМЛІ—ГОСПОДАР

ПЕРСОНАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНИЙ

У ЖЕ не один день збіг, а звістка про те, що Леонід Присяжний розраховувався з колгоспом, все непокоїть мене. І почуття неусвідомленої провини за поспішне, гарячкувате його рішення все не дає мені спокою. Чомусь наймініміше вкарбувались у пам'яті Леонідове зосереджене обличчя, впевнені руки за кермом автомобіля, а в повітрі легкий шил від половини, а навкруги золотисте житнє поле, неквапливі комбайни, усміхнене сонце... То було справді гарне видо-вище. Коли Леонід працював, тоді напружувався на його обличчі кожен м'яз, тоді зосереджувався погляд, і весь він, Леонід, був красивим, сильним. А моє особливе патхнення віяло од хлопця тому, що комітет комсомолу «вибив» йому всупереч бажанням членів правління нову машину? Товариші по-важали цього працьовитого юнака. І ось кранцій шюфер колгоспу «Комітери», учасник обласного з'їзду переможців соціалістичного змагання, нагороджений нагрудним знаком «Молодий гвардієць п'ятиріччя», — розраховувався.

Леоніда можна зрозуміти і, зрозумівши, мабуть, можна виправдати бо, як сказала секретар комітету комсомолу Нелі Самборська, набридло хлопцеві працювати безвихідних. Сказала і розвела руки: «Підміного шукали — не було».

Я читаю лист бригадира тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району В. Андріяшина, опублікований у газеті «Молодий комуніст», і вкотре думаю: а чи залишив би господарство Леонід Присяжний, який мав палючі умови праці? Мабуть, ні. І чи зрозумів свій прорахунок секретар комітету комсомолу, який шукав заміну водію саме того дня, а не кілька років тому? Звідки по-починається друга зміна водія, механізатора, доярки? Певен, із порога сільської школи. Ось у колгоспі імені Кірова, сани, як-то кажуть, готують, хлітку. Спитає секретар комітету комсомолу Надія Пліуш, хто зі старшокласників міє стати механізатором, вона на-

зове вам з добрий десяток прізвиськ.

Механізатори колгоспу імені Кірова — не просто часті гості школярів. Вони — справжні їхні друзі. Так, це саме вони допомагали обдирати у Василівській середній школі кабінет механізації.

Тому й не дивно, що того року з трьох десятків випускників школи в рідному колгоспі залишилось працювати шістьнадцятеро.

А спільні походи по місцях бойової слави партизанського загону, що діяв у Василівці, а вечори-зустрічі з ветеранами праці, а спільна будівельна комсомольська бригада колгоспу імені Кірова і Василівської середньої школи! А вже саме комітет комсомолу колгоспу імені Кірова став ініціатором створення районних ударних бригад, які брали участь у спорудженні Витязівської та Василівської середніх шкіл і виконали чималий обсяг будівельних робіт.

Великий авторитет у Василівській середній школі має комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Кірова. Стати її членом мріє чи не кожен хлопець. Ще б пак! То справжні господарі землі. Минулого року механізатори виступили ініціаторами руху за високопродуктивне виконання сільськогосподарської техніки. І не тільки словом, а й ділом заклали іших, бо заклали за рік 6937 кілограмів пального, а собівартість одного гектара умовної оранки довели до 3,58 карбованця при плані 4,1.

Нещодавно повернувся з Москви член бригади Віктор Сендюк, переможць першого туру соціалістичного змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу 60-річчю Великого Жовтня. І я певен, що хвилююча зустріч чекда Віктора, капалера двох орденів з юними школярами, майбутніми господарями землі.

Так, ми повинні знати, скільки молодих механізаторів потрібно полям завтра, через місяць, через рік, через п'ять років. Тому районний комітет комсомолу памітив план професійно-технічної підготовки сільської молоді на десяти п'ятиріччя з урахуванням перспектив розвитку кожного господарства. Бо молоді механізатори в сільськогосподарському виробництві осідають там, де секретар первинної займається кадрами механізаторів продумано, регулярно, де підкування про молодь існує не тільки у вайтах, де юнаки і дівчата відшукують себе не тимчасовими на колгоспний шил.

Я КОСЬ на чергових комсомольських зборах секретар комітету комсомолу колгоспу імені Калініна Олександр Шиченко почув від молодого механізатора Миколи Бойка докірливі, гіркі слова:

— Ет, що ти нам про плани все та про зобов'язання. А ти в думку мою заглянь, а ти подивись, на якому комбайні і працюю. Певен, тобі мої турботи — зайва річ, аби звіт до райкому скласти справний...

Справедливі ті слова якого ще не давали спати Олександрові Відчуй, що мусить боліти серце комсомольського секретаря за кожен промах і кожен неадаму молоді, за кожен недоборкисно засіяний гектар. Дрібниці тут не буває. Швидко промайнули дні. І юнака Олександр Шиченко, комуніст, депутат сільради, за своїй молодіт хліборобів а кожну нову машину для них.

А Микола Бойко, ошасливаний «Нивою», зайняв друге місце серед молодих комбайнерів району, а днями молоді колгоспу вігала його з великою урядовою натуральною — одеском «Знак Пошани». Радів Олександр, знаю, що є в цьому частка і його праці. Його, секретаря комітету комсомолу, людини, персонально відповідальної за перспективні зростання кожного молодого хлібороба.

Сьогодні доля врожаю вирішувється рівнем культури землеробства, який визначається і станом духовної культури молодих господарів села. Тож комітети комсомолу мають тут докласти рук і розуму. Вийдо провадити молодь своє дозвілля в Павлоградському сільському клубі. Амадорське мистецтво, спорт, книги...

Цікаво живуть і молоді механізатори колгоспу імені 40-річчя Жовтня. У всіх ден'яноста шести комсомольців господарства ватажок Люба Казанцева користується незаперечним авторитетом. І не тому, що вона — комуніст, член правління колгоспу. Піднімає її в очах молодих ота незаперечна турбота про їхні будні, вміння за сьогоднішнім днем бачити день завтрашній.

Та саме цього бракує секретарям комсомольських організацій колгоспів імені Леніна, «Світачок», імені Чапаєва. Скажімо, в колгоспі імені Леоніда

БЕРЕЖЕМО ТРАДИЦІЇ

Дбайливо берегти традиції — значить творчо розвивати їх. Члени нашого комсомольсько-молодіжного колективу завжди були першими помічниками старших товаришів, комуністів. Ось і нині, у відповідь на постанову ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції», ми плануємо річне зобов'язання виконати до славного ювілею. Це буде нелегко. Та підрачуники підтверджують: колективі під силу за цей час виробити 900 000 тонна-кілометрів, зекономити 100 тонн пального, заощадити на ремонтах і техоглядах 2150 карбованців.

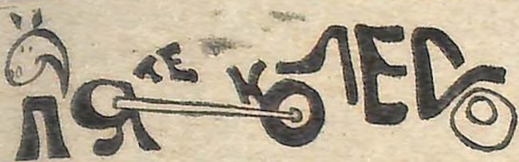
М. БАЛІБУХА,
группкомсорт комсомольсько-молодіжного колективу автогаража колгоспу імені Кірова Онуфріївського району.

молодим механізаторам не довіряють нової техніки, за п'ять років не економічно мігне господарство не поставило жодного будинку для молодих родич. Бо не визнає принципності і насампередності комітету комсомолу.

Не створюють умов для праці і в колгоспі імені Чапаєва. Позаторік за рахунок господарства оролоділи професією шюфера всього три юнаки. На жаль, лютім не влаштували умови праці — автогараж зниклодіть за десять кілометрів від дімків, і залишили роботу в колгоспі. Цогано працює тут клуб, занедбано спортивну роботу, та й не дивно, що молоді в селі негусто.

ЩО РОБИТЬ райком комсомолу, щоб поспішити персонально відповідальність секретарів первинних за закріплення молоді на селі? Тут у приготі стоять і семуари і рейд-перевірки працевлаштування механізаторів. Кількох секретарів, які формально стаялись до професійно-технічної підготовки молоді і закріплення її на селі, застали на засіданні бюро райкому. Декого хліборобська молоді переобрала. І думаю, що правильно. А вже господарем землі повинен бути насамперед сам ватажок сільської молоді. Він мусить бути далекоглядним, яким у своїх планах, мусить бачити і тримати в серці долю кожного молодого хлібороба. І не тільки долю а й найменшу дрібницю, котра заважає йому спокійно тримати кермо автомобіля чи важелі трактора в руках. Бо він хлібороб. Бо він моголястими руками несе нам до столу зашанину паланину, думуючи про хліб і про землю. Так, про хліб і про землю, а не тільки про мфту знеплення, котру не завжди дістанеш і не про черевки, по які треба їхати до міста. Думуючи про хліб і землю, не забувай і про все інше — то твоє турбота, товаришу секретар. За не ти персонально відповідальний!

Д. ЗАМША,
перший секретар Бобринецького райкому ЛКСМУ.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ВИПУСК

Він зайшов до редакції, на ходу розстібаючи кожух. Розчесав бороду і, похихкуючи люлькою, спитав:

— Ну що, є ще порох?..

— Не повторюйся, Панно! — відмахнувся черговий по колісній майстерні. Рік тому ти починав, точнісінько так. Дивись «МК» № 1, «Сміх» — це серйозно.

— Головне не форма, а суть. Тоді я заходив як особа приватна, а сьогодні — по службі.

— ?!

— Чому смієтесь? Чому люди такі несерйозні? В пору мого рожевого дитинства вчителька завжди казала: «Вставайте, кому там дуже смішно!» Тоді було не до сміху. А коли я виріс і став номенклатурною одиницею, то інколи сам застосовував цей прийом на зборах. Але чому вам так весело?

— А нам можна, ми іншого підпорядкування, — спробував відбитися жартом черговий.

— Я прийшов до вас як представ-

ник широких кіл, — насунився Паня Сорокапуд. — Я теж маю почуття гумору, це й керівництво відзначало, та часто ваших жартів не розумію.

Коли ви критикуєте простих ледарів чи там бракоробів, це ще туди-сюди. Але ж іноді колісна майстерня такі колеса крутить!.. Висміюєте секретарів

Ну, я розумію, сміх з питань побуту цілком допустимий...

— Ні, громадянино. Будемо сміятись. На будь-яку тему. Бо сміх — це наша зброя проти ледарів і п'яниць усіх рангів, проти бракоробів будь-яких масштабів, проти обивателів різних мастей і бюрократів, таких, як ти...

— Як я? — злякався Сорокапуд. — Товариші! Ви що? Я ж демократ по натурі, виходець із народу, можна сказати. Романтик з великої дороги

З ЯКОГО ПИТАННЯ СМІХ?

ЗАПИС РОЗМОВИ В КОЛІСНІЙ МАЙСТЕРНІ

рів комсомольських комітетів, директорів заводів і навіть...

— Не людей, а їхні вчинки, товаришу Сорокапуд, — намагався заперечити черговий.

— На бачу різниці, — махнув рукою Панас. — Ну, помилилася людина, ну, допустила на своєму заводі брак чи там відписалась трохи формально на критику газети, то її за це відразу ж у «П'яте колесо»? Що сказали б обоє мої підлеглі, якби й мене туди? «Не має Панас Ксенографович авторитету», — сказали б. Пропав би мій престиж. А його піднімати треба.

сатири. Та ще й з почуттям гумору. Ні, я герой позитивний. Ну, в гіршому разі, не зовсім герой. Я завжди підтримую критику обох своїх підлеглих і розвиваю самокритику, особливо в газеті...

ВІД КОЛІСНОЇ МАЙСТЕРНІ: І все ж, урахувавши самодіяльну народну мудрість «Як побудуєш, так і працюєш», а також викладені вище побажання представника широких кіл Пані Сорокапуда, сьогоднішнє «П'яте колесо» ми виконуємо з-під транспариту «Побут-77». А то як би чого не сталося...

ПОБУТ-77

ВЕРНІСА Ж П'ЯТОГО КОЛЕСА

Л. Багацький.

Точка зору на зроблене й зароблене.

До питання боротьби з сивцтвом.

Без снів.

Чергуючи в колісній майстерні, ми вже звикли до того факту, що життя б'є ключем. Інколи боляче. Але буває, що й приємно. Тоді ми з полсткістю посміхаємось: «Сюрприз!».

Так було й цього разу. До кабінету чергового зайшов чоловік середньостатистичного віку і, скромно подаючи накет, сказав:

— Тільки не смійтеся...

І все ж, ігноруючи прохання відвідувача, ми засміялися. Спочатку простого весело. Потім з радістю. Бо в нашому штаті позитивних авторів є і поети-гумористи, і веселі прозаїки, і навіть похмурі сатирики, а от художника з почуттям гумору довго не було.

Тому, вперше рекомендуючи сьогодні жарту інженера Кіровоградського дослідного заводу дозуючих автоматів Леоніда Багацького, ми закликаємо кожного, хто має хист до малювання і жартів: «Наслідуйте його приклад! Несіть до редакції свої малюнки! Давайте зв'яжемо знайомства!».

До речі, цей випуск «П'ятого колеса» проілюстровано теж по знайомству. Зробив це вищезгаданий Леонід Багацький.

Черговий по колісній майстерні.

М. БІДЕНКО.

ПОШТА

ТАКЕ

СПОРТИВНЕ

ЖИТТЯ

Ти мене поважаєш?..

АПЛОМБ 40°

«Ну, що я таке скоїв? Подумаєш, відпочивав на дорозі! Чи як там у протоколі записано: «Лежав на проїжджій частині дороги». Ну то й що, не маю права? Ні, сержанте, ти мені скажи, де таке написано, що робочій людині відпочивати у своєму рідному місті не можна?»

Як? А я, по-вашому, хто? Та мене в Кіровограді кожен знає. Іван Кочерженко я, корінний, городський. Зрозумів? А ти мене в міліцію привіз! За що?

Яка машина? Хто виїхав, що шофер з дороги з'їхав і прізався в стовп? Не бачив він мене, чи що? Міг би і об'їхати. Відремонтую! Маєш щастя, що не помітив я, коли він на мене мало не наїхав, а то б і йому...

Слухай, сержанте, не я, Іван Кочерженко, тобі заявляю: відпустити по-доброму. І протокол порви. Тобі ж гірше буде. Нашу куди слід. Сигнали грудя-

щих, неприємності по роботі... — навіщо це тобі? Чого ти тиєш? Чого ти неї? Сам устану... Який думи? Не буду я спати! Я цього так не залишу! Ви мене... запам'ятаєте... А що я таке скоїв? Чарку перехилив не дадуть. Наїду на вас управу...».

Подібні монологи періодично чуєш у медвідпечері. Але цей ми вирішили записати, бо стругальник інструментального цеху заводу «Червона зірка» Іван Кочерженко перевершив самого себе. Він не тільки заплатив за обслуговування після «частування», а й допоміг розбити машину, водій котрої обміняв п'яного Кочерженка, що лежав на дорозі.

От що значить жити на широкому порі! Та ще з таким апломбом!

О. ПІСКУНОВА, інспектор Кіровоградського міського відділу внутрішніх справ.

ТЕЛЕТАЙП

ЛОКИ МОВЧАТЬ ГІТАРИ

Першу річницю тривалості ремонту підсилювача для естрадного ансамбля незабаром відзначать працівники кіровоградського підприємства «Побутрадіотехніка». 11 лютого минулого року вони пообіцяли комсомольцям радгоспу імені Карла Маркса Долинського району полагодити цей прилад і запросили приїхати по відремонтовану «Трембіту-101» через десять днів. Однак апарат виявився, очевидно, фантастично складною штукаю, оскільки сьогодні — 5 лютого 1977 року, а віз, тобто «Трембіта», і нині там.

Радіомеханіки сушать голови над питанням: хто винен — комсомольці, котрі купують такі складні підсилювачі, чи планові органи, що ніяк не візьмуть у штат майстерні якого-небудь ученого?

В. ЦИБУЛЯК.

НЕ ПИЙ ДО ДНА!

ДИРЕКТОРАМ ЛЕНІНСЬКОГО І КІРОВСЬКОГО ХАРЧОТОРГІВ М. КІРОВОГРАДА КЕРІВНИКАМ ІНШИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ЩО ЗОБОВ'ЯЗАНІ ПРИЙМАТИ СКЛЯНУ ТАРУ

Доводжу до вашого відома таке: саме через керувані вами організації я особисто маю безліч неприємностей як на роботі, так і з побуту. Мені записали один прогуд і два передчасні залишення роботи. Звичайні домашні конфлікти досягли апогею і на перигей переходили не збираються.

Передбачаючи ваше здивування, пояснюю: почалося з першої пляшки. А тепер склопосудом заставлена вся підлога нашої малогабаритної кухні (2,20x2,37 м), деякі пляшки стоять у книжковій шафі.

Не поспішайте таврувати мене ганьбою. Пляшки в основному з-під молока та безалкогольних напоїв, а на решті етикеток немає.

Скажете, давно час їх здати? Жартуйте, товариші директори! Це ж саме казала й моя тьотка з Одеси (дискримінована квартира з видом на море). Там Кіровоград — не Одеса! Тут не те що моря, а жодного пункту по прийманню склотари, котрий працював би нормально, немає.

Приймальний пункт гастроному № 73 (вулиця Поповича, 7-б) щосезону закривається на місяць-другий для переміни приймальника. Сусідній з ним парок (Кіровоградський куц Помічниківського ВРП) постійно замкнено, бо немає тари. Тому до заповітного вікна при гастрономі № 12 (пр.в. Училищний, 10) кожного вихідного вишикується така черга, що у здорової людини відразу починають дрижати ноги (якщо там є тара, звичайно). Діючі ж точки, працюють за таким розкладом, що робочій людині легше потрапити до ресторану, ніж до них. Та й вони чомусь строго спеціалізовані (одні приймають пляшки з-під молока, інші — виключно з-під горілки).

Ось тому й довелося мені, шукаючи «вільного» приймального пункту, допустити один прогуд і двічі піти з роботи на годину раніше. Ось тому й дружина моя влаштує щоденні вихідні години, постійно ставлячи за приклад сусіднього Івана, хаюрого на виразку шлунка (режим харчування, сувора дієта).

Премію з мене зняли. Жили, які я розтягнув, бігаючи із сумками, повними пляшок (порожніх, місткістю 0,5 і 0,7 літра), ще болять. Сім'я під загрозою розпаду. Виходячи з вищевикладеного, бажаю:

1. Відкрити закриті пункти по прийманню склотари.

2. Забезпечте їх необхідною тарою.

3. Замініть розклад, нехай вони хоч годину працюють після вісімнадцятої.

Молоко та інші напої — не розкіш, а засіб харчування!

Коли що — з мене мого-рич. Але, вибачте, молочком. У пакетах. Так воно практичніше.

У чім і розписуюсь
Стратон МИШКО.

ЦЕ ТАК ПРОСТО!

У мене є невелика бібліотека. В шафу всі книжки не стоять. Доводиться купувати ще й полиці. В результаті кімната скидається чи то на склад, чи то на комісійний магазин. Хотів замовити стелажі. На кіровоградській фабриці «Побутмоблі» сказали, що вони таких не виготовляють. Зробив би сам, та не маю ні матеріалів, ні інструментів...

Шановна редакціє! Невже в області не можна випускати зручні стелажі для домашніх бібліотек? Це ж так просто: чотири труби, що випираються в підлогу і стелю, та кілька оброблених дощок.

У нас багато книголюбів, які, певен, теж ламають голову: куди ставити книжки?

В. ШТУХАНОВ.

м. Олександрія.

УВАГА: КОНКУРС!

Хто винайде велосипед?

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР ухвалили постанову «Про розвиток у 1976—1980 роках виробництва товарів масового попиту і про заходи до поліпшення їхньої якості». Для активізації участі молоді в дальшому розвитку виробництва товарів для народу на підприємствах і поліпшення якості цих товарів редакція газети «Молодий комунар», Кіровоградський міськомкомсомолу, обласна рада ВТВР та обласна рада науково-технічних товариств оголошують відкритий конкурс серед молодих спеціалістів, раціоналізаторів і винахідників на кращі ідеї, проект, зразок виробу масового попиту.

До участі в конкурсі запрошуються також студенти вузів, учні технікумів та професійно-технічних училищ.

Учасники конкурсу повинні подати креслення, ескізи, малюнки чи готові зразки, а також технічні описи виробів, котрі вони пропонують для серійного випуску на будь-якому підприємстві міста.

Пропоновані вироби повинні мати попит у покупців. По можливості, технологія їх випуску має передбачати також використання відходів виробництва і вторинних матеріалів як сировини.

УМОВИ КОНКУРСУ

Конкурсні матеріали подавати в Кіровоградський міський комітет комсомолу (316050, м. Кіровоград, провулок Центральний, 1) під девізами, розшифрування яких (прізвище, місце роботи чи навчання і домашня адреса) додається в окремих заклеєних конвертах.

Кращим проектам, зразкам, винаходам, поданим на конкурс, буде присуджено дипломи і премії: одну першу — 150 карбованців, одну другу — 100 карбованців, одну третю — 75 карбованців, дві заохочувальні — по 25 карбованців кожна.

Премійовані конкурсні матеріали надходять у розпорядження міського комсомолу.

Включається у конкурс, кмітливі!

Останній строк подання робіт — 31 березня 1977 року.

ОРГКОМІТЕТ.

Зразки товарів масового ажитиву присилює Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів.

Талант, талант, іще талант

У Кіровограді відбувся республіканський огляд конкурс дитячої художньої самодіяльності.

КОЖЕН четвертий учень шкіл нашої області пробує себе в мистецтві: співає чи грає, танцює чи декламує. 2400 гуртків художньої самодіяльності допомагають їм зробити перші кроки у світі прекрасного.

Який він, цей світ, можна було побачити минулої неділі в обласному центрі, куди з'їхався цвіт шкільних талантів Кіровоградщини — учасники республіканського огляду-конкурсу дитячої художньої самодіяльності. Тринадцять хорівих і двадцять один танцювальний колективи, тридцять вісім вокальних ансамблів та окремих солов'їв, оркестри, агітбригади, драматичні, лялькові театри, читчі виступили в кращих концертних залах Кіровограда. Лаштунки підняли справжнє свято дитячої творчості. І хоча за суворими законами огляду аплодувати виконавцям не можна, захоплені глядачі не раз порушували цю заборону. Особливо, коли на сцені появлялися хор «Соловейко» чи хореографічний ансамбль «Пролісок» Кіровоградського Палацу піонерів, танцювальний колектив «Ятранчик» дитячого сектора Будинку культури імені М. І. Калініна обласного центру чи Люда Жукова і Михайло Варавка з Новоукраїн-

ського Будинку піонерів, ансамбль ложкарів середньої школи № 5 м. Світловодська, чи Світлана Триколенко — вихованка Кіровоградського Палацу піонерів. А втілюючи номер самодіяльних артистів зустрічали з надзвичайною теплотою і доброзначністю.

Незабаром журі назве лауреатів, переможців отримають нагороди. Але перші підсумки можна підбити вже сьогодні — у 608 школах області, які взяли участь у республіканському огляді-конкурсі художньої самодіяльності, культурне життя стало цікавішим. І віднині ще більше хлопчиків і дівчаток прийде в гуртки, щоб співати і танцювати, декламувати і грати...

На фото: фрагменти республіканського огляду-конкурсу. Хореографічний колектив дитячого сектора Світловодського Палацу культури імені В. І. Леніна; Тамара Олександрівна, учениця Куцезівської середньої школи Онуфрійського району, привела на огляд вісню.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА і М. ТЕРНАВСЬКОГО.

УЧАСНИКІВ НЕГУСТО

Закінчився перший тур десятих республіканських змагань з легкої атлетики. На цей раз на бігових доріжках манежу ДЮСШ обласного спортивного комітету свої здібності демонстрували майже сто сорок легкоатлетів. Вдалими були виступи вихованців Кіровоградської ДЮСШ № 3 міського відділу народної освіти.

Дмитро Хлудев пробіг сорок метрів за 5 секунд. Наталія Тимошенко стрибнула в довжину на 3 метри 8 сантиметрів, а Юрій Васильєв подолав планку, встановлену на висоті 180 сантиметрів. Зінаїда Животовська (м. Ульяновка) підкорила висоту 150 сантиметрів. Першими пересікли фінішну стрічку світловодці Василь Черненко (на 800-метровій дистанції — 2 хвилини 33 секунди) і Олег Ковальов (на 1500-метровій з часом 4 хвилини 30,8 секунди). Ольга Деметрій (м. Олександрія) з часом 5,8 секунди була першою в бігу на 40 метрів, а Людмила Ключник (м. Знам'янка) не мали собі рівних на дистанції 600 метрів — 2 хвилини 30,8 секунди.

У комплексному заліку за сумою результатів, що їх показали спортсмени молодшої і старшої груп, переможцями першого етапу стали легкоатлети обласного відділу народної освіти, друге місце дісталася представниця товариства «Авангард», а третє — спартакіадам.

Перші старты цих відомчих змагань виявили й багато недоліків, — сказав у розмові з нашим кореспондентом заступник голови обласного спортивного комітету Юрій Миколайович Поворозко. — До них слід віднести те, що не всі види програми було заповнено. Так, жодного учасника не було в стрибках у довжину для хлопців, а в потрібному стрибку стартував лише один учасник. Загалом показані результати не дуже втішні. З незрозумілих причин не взяли участь в поєдинках спортсмени «Трудових резервів», «Колоса», «Буревісника», незважаючи на те, що легкоатлети цього віку у них є. Немало уваги й роботи з бігунами на довгі і середні дистанції приділяють тренери Володимир Якушечкін (Новосархангельськ), Матвій Марталер (Знам'янка), Іван Мірошниченко (Світловодськ), і ми вважаємо, що вони на вірному шляху.

Другий тур цих змагань проходимо 21 і 28 травня на спортивних базах обласного центру. Отже, є ще час, щоб зробити висновки з перших стартів.

ЯСНЫЕ, СВЕТЛЫЕ ГЛАЗА

СЛОВА В. ЛАЗАРЕВА.

МУЗЫКА Р. МАНУКОВА.

Я люблю глядеть в глаза твои ясные,
Что ж они сейчас хранят тайну?

Закружи ты нас опять, неся-молодость,
Хоть прошел, как белый дым, наш май!

Неужели дни провали наши красные,
И вернется ли назад наш май?

Припева.
Знай же, я люблю тебя, как я наш первый день.
Видно, мне не разгадать тайны.

Припева:
Ясные, светлые глаза Вижу я в сиянии дня.
Не кори меня, Где веселье, там слеза.
Или назови мне тихим голосом,
Может быть, ушла в другом нежность.

И легла она посреди любви, как тень,
А вернется ли опять наш май?
Припева:
Ясные, светлые глаза Вижу я в сиянии дня.
Не кори меня, Где веселье, там слеза.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Другому секретареві Петрівського райкому ЛКСМ України Катерині Супрун та інструкторові райкому Володимиру Корчагіну, які сьогодні республіканський огляд.